

Kun olimme pelastuneet, niin me sitten saimme tietää, että saaren nimi oli Melite. Ja sen asukkaat osoittivat meille suurta ystävällisyyttä: he sytyttivät nuotion ja ottivat meidät kaikki sen ääreen, kun oli ruvennut satamaan ja oli kylmä.

Mutta Paavali kokosi kasan risuja, ja kun hän pani ne nuotioon, tuli kyykäärme kuumuuden tähden esiin ja kävi kiinni hänen käteensä. Kun asukkaat näkivät tuon elukan riippuvan kiinni hänen kädessään, sanoivat he toisilleen: "Varmaan tuo mies on murhaaja, koska kostotar ei sallinut hänen elää, vaikka hän pelastuikin merestä". Mutta hän pudisti elukan tuleen, eikä hänelle tullut mitään vahinkoa. Ja he odottivat hänen ajettuvan tai äkisti kaatuvan kuolleena maahan. Mutta kun he olivat kauan odottaneet ja näkivät, ettei hänelle mitään pahaa tapahtunut, muuttivat he mielensä ja sanoivat hänen olevan jumalan.

Lähellä sitä paikkaa oli saaren ensimmäisellä miehellä, jonka nimi oli Publius, maataloja. Hän otti meidät vastaan ja piti meitä ystävällisesti kolme päivää vierainansa. Ja Publiuksen isä makasi sairaana kuumuudessa ja punataudissa; ja Paavali meni hänen luoksensa, rukoili ja pani kätensä hänen päälleen ja paransi hänet. Kun tämä oli tapahtunut, tulivat muutkin sairaut, mitä saarella oli, ja heidät parannettiin.

He osoittivat meille myös monin tavoin kunniaa, ja lähtiessämme merelle he panivat mukaan, mitä tarvitsimme. Kolmen kuukauden kulluttua me purjehdimme sieltä alexandrialaisessa laivassa, joka oli talvehtinut saarella ja jolla oli merkkinä Kastorin ja Polluksen kuva. Ja me laskimme maihin Syrakusassa ja viivyimme siellä kolme päivää, ja sieltä me kierrettyämme saavuimme Reegioniin, ja kun yhden päivän

perästä nousi etelä-tuuli, tulimme seuraavana päivänä Puteoliin.

Siellä tapasimme veljiä, jotka pyysivät meitä viipymään heidän tykönsä seitsemän päivää. Ja sitten me lähdimme Roomaan. Ja kun veljet siellä saivat kuulla meistä, tulivat he meitä vastaan

Appii Forumiin ja Tres Tabernaen kohdalle saakka; ja heidät nähdessään Paavali kiitti Jumalaa ja sai rohkeutta.

Ja kun tulimme Roomaan, sallittiin Paavalin asua erikseen häntä vartioivan sotamiehen kanssa. Kolmen päivän kuluttua Paavali kutsui kokoon juutalaisten ensimmäiset. Ja kun he olivat kokoontuneet, sanoi hän heille: "Miehet, veljet! Vaikka en ole mitään tehnyt kansaamme tai isiemme tapoja vastaan, annettiin minut kuitenkin Jerusalemissa vankina roomalaisten käsiin. Ja kun he olivat minua tutkineet, tahtoivat he päästää minut irti, koska en ollut tehnyt mitään kuoleman rikosta. Mutta kun juutalaiset sitä vastustivat, oli minun pakko vedota keisariin; ei kuitenkaan niin, että minulla olisi mitään kannetta kansaani vastaan.

Tästä syystä minä nyt olen kutsunut teidät, saadakseni nähdä ja puhutella teitä; sillä Israelin toivon tähden minä kannan tätä kahletta." Niin he sanoivat hänelle: "Emme ole saaneet kirjeitä sinusta Juudean maalta, eikä kukaan tänne saapunut veli ole ilmoittanut eikä puhunut sinusta mitään pahaa. Katsomme kuitenkin syytä olevan kuulla sinulta, mitä sinun mielessäsi on; sillä tästä lähkosta on meillä tiedossamme, että sitä vastaan kaikkialla kiistetään." Ja he määräsivät hänelle päivän, ja silloin tuli heitä vielä useampia hänen luoksensa majapaikkaan.

Ja näille hän aamuvarhaisesta iltaan saakka selitti ja todisti Jumalan valtakunnasta, lähtien Mooseksen laista ja profeetoista, saadaksen heidät vakuutetuiksi Jeesuksesta. Niin se, mitä sanottiin, sai toiset vakuutetuiksi, mutta toiset eivät uskoneet. Ja kun he olivat keskenään erimielisiä, erosivat he toisistaan, Paavalin sanoessa ainoastaan nämä sanat: "Oikein on Pyhä Henki puhu-

nut profeetta Esaiaan kautta teidän isillenne, sanoen: 'Mene tämän kansan luo ja sano: Kuulemalla kuulkaa älkääkään ymmärtäkö, näkemällä nähkää älkääkään käsittäkö. Sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja korvillan he työläästi kuulevat, ja silmänsä he ovat ummistaneet, että he eivät näkisi silmillään, eivät kuulisi korvillaan, eivät ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi.'

Olkoon siis teille tietävä, että tämä Jumalan pelastussanoma on lähetetty pakanoille; ja he kuulevat sen." Ja Paavali asui omissa vuokra-asunnossaan kaksi täyttä vuotta ja otti vastaan kaikki, jotka hänen tykönsä tulivat; ja hän julisti Jumalan valtakuntaa ja opetti Herran Jeesuksen Kristuksen tuntemista kaikella rohkeudella, kenenkään estämättä.

Apostolien tekojen viimeinen luku käsittelee siis Paavalin pelastumista haaksirikosta ja sen jälkeisiä tapahtumia. Näemme, miten ihmeellisesti Jumala auttoi Häntä Melite-nimisellä saarella. Ihan alkuun Paavali koki ikävän tapahtuman, kun käärme puri häntä. Mutta siinäkin Jumala auttoi häntä ihmeellisellä tavalla! Käärmeen myrky ei tehonnut häneen ja sekin ihmetytti suuresti Meliten asukkaita.

Sitten hän kohtasi Piblius-nimisen miehen, jonka isä oli sairastuneena punatautiin ja kuumeeeseen. Paavali paransi hänet ja kohti hänen luokseen tuotiin muutkin kylän sairaut, ja heidätkin parannettiin. Ihmeellistä, miten Jumala toimii ja suosittelee evankeliumiaan! Mikä sen parempi mainos olisikaan sielun pelastumiselle, kuin tapahtunut ihme ruumiin parantumiseksi. Jumala on näin toiminut Raamatussa ja toimii yhä edelleenkin!

"Kulkiessanne saarnatkaa ja sanokaa: 'Taivasten valtakunta on tullut lähelle.' Parantakaa sairaita, herättäkää kuolleita, puhdistakaa pitalisia, ajakaa ulos riivaajia. Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa." Matt.10:7-8[*JKR]

Sitten Paavalin matka jatkui kohti Roomaa. - "Ja kun veljet siellä saivat kuulla meistä, tulivat he meitä vastaan Appii Forumiin ja Tres Tabernaen kohdalle saakka; ja heidät nähdessään Paavali kiitti Jumalaa ja sai rohkeutta." -

Roomassa Paavalin sallittiin asua erikseen häntä vartioivan sotilaan kanssa. Siellä hänen tapaustaan tutkittiin ja Paavali selitti heille, miten juutalaiset häntä vastustivat, ja että hänen oli pakko vedota keisariin. Israelin toivon tähden hän joutui kantamaan kahleita. Sitten he määräsivät Paavalille päivän, jolloin hän kertoisi, mistä tarkalleen ottaen hänen tapauksessaan oli kysymys. Ja näille hän aamuvarhaisesta iltaan saakka selitti ja todisti Jumalan valtakunnasta, lähtien Mooseksen laista ja profeetoista, saadakseen heidät vakuutetuiksi Jeesuksesta. Niin se, mitä sanottiin, sai toiset vakuutetuiksi, mutta toiset eivät uskooneet.

"Mutta Aabraham sanoi hänelle: 'Jos he eivät kuuntele Moosesta ja profeettoja, he eivät usko, vaikka joku kuoleistakin nousisi ylös'."

Luuk.16:31[*JKR]

Surullista oli se, etteivät kaikki kuitenkaan uskoneet evankeliumia ja heille Paavali sanoi: "Mene tämän kansan luo ja sano: Kuulemalla kuulkaa älkääkää ymmärtäkö, näkemällä nähkää älkääkää käsittäkö. -

Sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja korvillaan he työläästi kuulevat, ja silmänsä he ovat ummistaneet, että he eivät näkisi silmillään, eivät kuulisi korvillaan, eivät ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi." - Yhä tänään näemme tämän toistuvan keskuudessamme. Ihmisille kyllä julistetaan, hengellisiä tilaisuuksia pidetään miltei jokaisella paikka-kunnalla, sairaita paranee ja monet ovat löytäneet ihmeellisen avun elämäänsä vapautuessaan synnin kirouksista, - mutta silti on paljon ihmisiä, jotka ummistavat kaikelta tältä silmänsä. He eivät vain tahdo tulla tuntemaan totuutta. (2.Tess.2:9-12)

Niinpä Paavali kääntyi pakanakansojen puoleen, jotka ottivatkin sanan halukkaammin vastaan. Ja Apostolien teot päättyvätkin miellyttäviin sanoihin: - "Ja Paavali asui omassa vuokra-asunnossaan kaksi täyttä vuotta ja otti vastaan kaikki, jotka hänen tykönsä tulivat; ja hän julisti Jumalan valtakuntaa ja opetti Herran Jeesuksen Kristuksen tunteamista kaikella rohkeudella, kenenkään estämättä." -

Näin siis päättyy Raamatun yksi tärkeimmistä kirjoista evankeliumien jälkeen. Monta ihmeellistä tarinaa ja juonenkäännettä olemme saaneet kohdata tarkastellessamme ja tutkiessamme apostolien tekoja. Saamme olla suuresti kiitollisia Jumalalle, että parin vuosituhannen takaa meille asti on säilynyt näinkin paljon tietoa ja kokemusta siitä, miten Herra vaikutti omiensa joukossa alkuaikoina. - Kiitos Jeesus, valtavasta armostasi ja voimastasi, mitä vaikutit silloin ja vielä yhä edelleenkin! Kiitos Herra, että apostolien teot jatkuvat tänään myös meidän kauttamme ja mekin saamme nähdä ihmeellisen Voimasi ilmestyvän Sanassasi ja sitä seuraavissa ihmeissä ja merkeissä! Kiitos Herra, armovaikutuksista siinä, että monet tulevat tuntemaan totuuden ja löytävät pelastuksen sielullensa!

"Apostolit todistivat suurella voimalla Herran Jeesuksen ylösnousemuksesta, ja heillä kaikilla oli suuri armo."

Apt.4:33[*JKR]

